

XLI.

Betynkning

Forslag til Lov om Undersøgelse af Ulykkestilfælde paa Søen.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 27de April 1880).

Det nærværende Lovforslag danner efter Udvalgets Mening et meget pæfeligk Supplement til det af Landstinget nys behandlede Lovforslag om Tilsyn med danske Handelsflibes Sødygtighed og Udrustning m. m., og Udvalget mener derfor, at man, som ogsaa udtalt ved 1ste Behandling, med Tilfredsstillelse maa modtage samme, saameget mere, som vi i alt Væsentligt kunne anbefale Lovforslaget.

Vi finde det særdeles heldigt, at den offentlige Undersøgelse af Ulykkestilfælde paa Søen slutter sig, som foreslaaet, til det Søforhør, som Skipperen i Henhold til § 1 skal foranledige optaget, naar der er tilstød det af ham førte Skib eller dets Ladning en Skade. Vi foreslaa kun en mindre Begrændsning i denne Skipperens Pligt, da dog ikke enhver ubetydelig Skade bør nødvendigjøre et Søforhør, og vi mene derhos, at der tillige er Anledning til at paalægge Skipperen at foranledige Søforhør optaget, naar nogen af Besætningen ved Ulykkestilfælde er omkommen, for at der kan blive Anledning for det Offentlige til at undersøge, om dette skyldes uforvarligt Forhold fra Skipperens eller Andres Side.

Det forekommer os, at 1ste Stykke af § 7 hører nærmest hjemme i § 1, og vi foreslaa en Vædring overensstemmende hermed, hvorved det ogsaa undgaaes at forandre Mulktbestemmelsen i Slutningen af § 7 og Bestemmelsen i § 22.

Vi kunne ganske slutte os til Forslagets Bestemmelser om, at Underretterne udenfor Kjøbenhavn tiltrædes af 2 sølyndige Vidibdere, der ikke blot deltage i Undersøgelsen, men ogsaa i Sagernes Paafjendelse, idet ogsaa ved Paafjendelsen det sølyndige Skjøn kan være af stor Betydning.

Da Sager om Overtrædelser af Loven om Tilsyn med danske Handelsflibes Sødygtighed og Udrustning m. m. formentlig bør behandles ved de samme Retter som de i nærværende Lov omhandlede

Sager, selv om ingen Søulykke har fundet Sted, foreslaa vi en ny Paragraf i Overensstemmelse hermed, og endelig mene vi, at denne Lov ikke bør finde Anvendelse paa alle Fartøier, men kun paa saadanne, som ikke ifølge Lov af 13de Marts 1867 § 2 ere undtagne fra Bestemmelserne om Registrering og Nationalitetscertifikat.

De øvrige af os stillede Forslag ere nærmest Redaktionsændringer.

I Henhold hertil foreslaa vi:

Til § 1.

1) I 2den Linie: „Tab af Skib eller Ladning eller Skade“ forandres til: „enten Tab af Ladning eller Skib eller Skade af større Betydning“.

2) I 4de Linie efter „Nødhavn“ sættes: „saa og, naar nogen af Besætningen ved Ulykkestilfælde er omkommen,“.

3) Foran sidste Stykke sættes: „Er Skipperen omkommen eller af anden Grund ude af Stand til at foranledige Søforhør m. v., besørjes disse Forretninger under det nævnte Ansvar af den Næste efter ham af Skibets Besætning“.

Som Følge heraf udgaaar 1ste Stykke af § 7.

Til § 3.

4) I sidste Stykke ubelædes „yderligere“.

Til § 4.

5) I 3die Linie: „efter Omstændighederne“ udgaaar.

6) I 3die sidste Linie: „nærmere“ udgaaar.